

N:o 81.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1899, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående understöd åt förre sergeanten F. Bergman.

(I. A.)

I skrifvelse till Kongl. Maj:t den 28 juni 1898 hade, enligt hvad i en till Riksdagen den 10 sistlidne februari aflåten, till statsutskottets förberedande behandling remitterad proposition (n:o 39) meddelas, telegrafstyrelsen anført, att vid arbete den 8 februari samma år å en telefonlinie i närheten af Hör förre sergeanten Fritz Bergman, som anlitats såsom tillfällig reparatör i denna trakt, i följd deraf, att en telefonstolpe, å hvilken Bergman varit sysselsatt, afbrutits, fallit ned, dervid Bergman fått högra benet afbrutet och högra axeln slagen ur led. För dessa skador hade Bergman intagits å Lunds lasarett och der vårdats till den 22 juni nyssnämnda år. Till följd af uppkommen varfeber hade å Bergman måst företagas dels amputation af högra underbenet straxt nedom knäet och dels borttagande af högra armbågsleden, hvilken senare åtgärd haft till följd, att högra armen blifvit styf och två fingrar förlamats. Den omständigheten, att skadorna träffat båda lemmanne å samma sida, den högra, förvärrade också det framtida menet af olyckshändelsen och gjorde det nästan omöjligt för Bergman, som befunne sig i små ekonomiska omständigheter och lemnat militärtjensten utan

rätt till pension, att genom arbete bidra till sitt och sin familjs uppehälle. Med åberopande häraf hade telegrafstyrelsen hemställt om tillstånd dels att med ett belopp af 210 kronor ersätta kostnaden för anskaffande åt Bergman af ett konstgjordt ben med krycka och tillbehör, dels ock att till Bergman utbetala en gratifikation af 240 kronor, att utgå af telefonmedel med 40 kronor i månaden från och med den 1 juli 1898. Enligt bref den 29 i sistnämnda månad hade denna telegrafstyrelsens hemställan blifvit af Kongl. Maj:t bifallen.

Med skrifvelse den 6 december sistlidet år hade telegrafstyrelsen nu öfverlemnadt ett den 3 i samma månad utfärdadt läkarebetyg, utvisande, att Bergman, som uppnått en ålder af 60 år, numera vore fullständigt oförmögen att för framtiden själf sörja för sitt lifsuppehälle. Vid sådant förhållande och då Bergman ådragit sig omförmälda skador vid utförande af arbete för telegrafverkets räkning hade telegrafstyrelsen, för beredande af stadigvarande understöd åt Bergman, hvilken under de tider, hans arbete för telegrafverkets räkning tagits i anspråk, från verket åtnjutit en aflöning af omkring 60 kronor i månaden, hemställt, att Bergman måtte från och med nästkommande år erhålla ett understöd af 480 kronor om året, äfvensom att telegrafstyrelsen måtte bemyndigas att under innevarande år till Bergman utbetala ett understöd af 40 kronor i månaden.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att Bergman måtte under sin återstående lifstid af telegrafverkets telefonmedel åtnjuta ett årligt understöd af fyrahundraåttio kronor, beräknadt från och med den 1 januari innevarande år.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
